

**R E P U B L I K A
S L O V E N I J A
U P R A V N O
S O D I Š Č E**

I U 287/2026-19

SKLEP

Upravno sodišče Republike Slovenije je po višji sodnici Ireni Grm

v upravnem sporu tožeče stranke: **ŽUPAN OBČINE JESENICE, mag. PETER BOHINEC**, Cesta železarjev 6, Jesenice, ki ga zastopa Marko Pauletič, odvetnik v Kranju, zoper toženo stranko: **OBČINSKI SVET OBČINE JESENICE**, Cesta železarjev 6, Jesenice, ki ga zastopa Odvetniška družba Gaberščik, o. p., d. o. o., Ljubljana,

zaradi **zakonitosti sklepa občinskega sveta**,

o predlogu za izdajo začasne odredbe v zvezi s tožbo zoper 498. sklep 24. redne seje Občinskega sveta Občine Jesenice z dne 28. 1. 2026, v zvezi s 475. sklepom 23. redne seje Občinskega sveta Občine Jesenice z dne 17. 12. 2025,

10. marca 2026

SKLENILO:

- I. Predlogu za izdajo začasne odredbe se ugotovi tako, da se do pravnomočne odločitve sodišča v tem upravnem sporu zadrži učinkovanje 498. sklepa 24. redne seje Občinskega sveta Občine Jesenice z dne 28. 1. 2026, v zvezi s 475. sklepom 23. redne seje Občinskega sveta Občine Jesenice z dne 17. 12. 2025, in se prepove izvedba konstitutivne seje novega Sveta javnega zavoda Zavod za šport Jesenice v sestavi, imenovani z navedenima sklepoma.
- II. Odločitev o stroških postopka za izdajo začasne odredbe se pridrži za končno sodno odločbo.

OBRAZLOŽITEV:

1. Tožnik je vložil tožbo zoper v uvodu navedeni sklep na podlagi šestega odstavka 33. člena Zakona o lokalni samoupravi (ZLS). V njej je navedel, da je občinski svet na svoji 23. redni seji sprejel sklep številka 475, s katerim je imenoval predstavnike občine v svetu Zavoda za šport Jesenice. Dodal je, da je zadržal izvrševanje tega sklepa in navedel razloge za njegovo nezakonitost. Trdil je, da je občinski svet na prvi naslednji seji, to je na 24. redni seji 28. 1. 2026, sprejel sklep številka 498, s katerim je potrdil svojo prvotno odločitev. Uveljavljal je, da je s tem akt postal dokončen in izvršljiv ter da so izpolnjeni pogoji, da uveljavlja sodno varstvo na navedeni podlagi. Izpodbijanemu sklepu je očital, da je obremenjen s postopkovno kršitvijo zaradi nasprotja interesov, ker je bila na seji komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja (KVIAS) prisotna tudi Tanja Tarman, ki je v istem postopku nastopala kot kandidatka za članico sveta zavoda. Uveljavljal pa je tudi, da je izpodbijani akt v nasprotju z zahtevami po področni zastopanosti iz 13. člena Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Zavod za šport Jesenice (v nadaljevanju Odlok).
2. Hkrati s tožbo je vložil predlog za izdajo začasne odredbe in sodišču predlagal, naj odloži izvršitev izpodbijanega sklepa Občinskega sveta Občine Jesenice št. 498 z dne 28. 1. 2026 v zvezi s sklepom št. 475 z dne 17. 12. 2025 do izdaje pravnomočne sodne odločbe v tem upravnem sporu. Sodišče je ta predlog s sklepom I U 287/2026-4 z dne 19. 2. 2026 zavrnilo, ker je presodilo, da niso izpolnjeni pogoji za predlagano začasno odredbo na podlagi drugega odstavka 32. člena ZUS-1, saj izvrševanja izpodbijanega akta, ki se prisilno ne izvršuje, ni mogoče zadržati.
3. Tožnik je nato vložil nov predlog za izdajo začasne odredbe, s katerim je sodišču predlagal, naj do pravnomočne odločitve v tem upravnem sporu zadrži

učinkovanje izpodbijanega sklepa ter prepove izvedbo konstitutivne seje in začetek delovanja sveta javnega zavoda Zavod za šport Jesenice v sestavi, imenovani z izpodbijanim sklepom.

4. V predlogu navaja, da bi z realizacijo izpodbijanega akta nastala težko popravljiva škoda, ki je v javnem interesu ni mogoče dopustiti, medtem ko ohranitev trenutnega stanja ne nasprotuje javni koristi, niti ne posega nesorazmerno v pravice tretjih oseb. Trdi, da se bo, če sodišče stanja ne bo začasno uredilo, nezakonito imenovani svet zavoda konstituiral, izvolil predsednika in pričel izvajanjem svojih pristojnosti, ki vključujejo sprejemanje statuta, letnega programa dela, finančnega načrta, zaključnega računa ter imenovanje in razrešitev direktorja zavoda. Navaja, da se težko popravljiva škoda kaže v pravni negotovosti in verižni nezakonitosti, ki bi jo povzročilo delovanje organa, za katerega bi se kasneje ugotovilo, da je bil imenovan nezakonito. Trdi, da bi bili vsi pravni akti in odločitve, ki bi jih sprejel nezakonito sestavljeni svet zavoda, izpodbojni ali celo nični. Meni, da bi to vodilo v odškodninske tožbe, razveljavitev pogodb in vračanje neupravičeno izplačanih sredstev, kar bi občini povzročilo nepopravljivo finančno in organizacijsko škodo. Dodaja, da bi bila sanacija takšnega stanja za nazaj pravno je dejansko izjemno zapletena ali celo nemogoča. Pojasnjuje še, da je izpodbijani sklep imenovanim predstavnikom v svet zavoda še ni bil vročen, kar pomeni, da se novi svet še ni konstituiral, zato bi z izdajo predlagane ureditvene začasne odredbe sodišče zgolj ohranilo obstoječe dejansko stanje in preprečilo nastop pravnih učinkov nezakonitega akta. S tem ne bi bilo poseženo v pravice imenovanih oseb, preprečil pa bi se nastanek škode. Uveljavlja, da izdajo začasne odredbe terja tudi varstvo javnega interesa, ki ga utemeljuje s pomenom, ki ga ima zavod v občini, ter z zaupanjem javnosti v delovanje organov lokalne samouprave. Navaja tudi, da z izdajo začasne odredbe ne bo nastala nikakršna škoda za delovanje zavoda, niti ne bo prišlo do zastojev v njegovem poslovanju, saj bo tekoče posle opravljal dosedanji svet zavoda vse do zakonitega imenovanja in konstituiranja novega sveta. Uveljavlja tudi, da je izdaja začasne odredbe potrebna, da se učinkovito zavaruje namen upravnega spora, saj če bo s tožbo uspel, ne bi bilo mogoče več v celoti odpraviti posledic, ki bi v vmesnem času nastale z delovanjem nezakonitega sveta.
5. Toženec v odgovoru predlogu nasprotuje in sodišču predlaga, naj ga zavrne. Trdi, da predlog ne izpolnjuje strogih zakonskih standardov za izdajo ureditvene začasne odredbe. Meni, da tožnik operira zgolj s pavšalnimi in hipotetičnimi predvidevanji o prihodnjih nezakonitih razpolaganjih z javnimi sredstvi. Meni tudi, da dejstvo, da bo nov organ začel opravljati svoje zakonite funkcije, ne more predstavljati škode, še manj pa težko popravljive. Uveljavlja, da izpodbijani akt uživa domnevo zakonitosti vse do morebitne pravnomočne odprave s strani sodišča, zato so člani, imenovani s tem sklepom, zakoniti nosilci funkcij. Posledično odločitve, ki bi jih ta organ sprejel, niso avtomatično nične ali absolutno neveljavne. Sklicuje se na teorijo o dejanskih organih, ki varuje pravni

promet in tretjih dobrovernih oseb. Trdi tudi, da bi izdaja ureditvene začasne odredbe pomenila grob in nesorazmeren poseg v avtonomijo občinskega sveta kot najvišjega predstavniškega organa občine in da bi s tem sodišče umetno in v nedogled podaljševalo mandat starega sveta, ki mu je mandat potekel že 30. 11. 2025. Trdi, da javni interes ne leži v ohranitvi obstoječega stanja, temveč v spoštovanju njegove suverene odločitve. Uveljavlja povračilo stroškov postopka.

6. Predlog za izdajo začasne odredbe je utemeljen.
7. Po tretjem odstavku 32. člena ZUS-1 lahko tožnik iz razlogov iz prejšnjega odstavka predlaga tudi izdajo začasne odredbe za začasno ureditev stanja glede na sporno pravno razmerje, če se ta ureditev, zlasti pri trajajočih pravnih razmerjih, kot verjetna izkaže za potrebno. Po drugem (prejšnjem) odstavku sodišče na tožnikov predlog odloži izvršitev izpodbijanega akta do izdaje pravnomočne odločbe, če bi se z izvršitvijo akta prizadela tožniku težko popravljiva škoda. Iz navedenega izhaja, da je tudi za izdajo ureditvene začasne odredbe temeljna predpostavka nastanek težko popravljive škode.
8. Težko popravljiva škoda je pravni standard, katerega vsebina se ugotavlja v vsakem primeru posebej. Glede na ustaljeno upravnosodno prakso gre za takšno škodo, ki je resna in tožniku neposredno preti, odvrniti pa jo je mogoče le z zadržanjem izvršitve akta ali z začasno ureditvijo stanja glede na sporno pravno razmerje. Tožnik mora torej določno navesti škodo, ki mu grozi z izvršitvijo odločbe, vključno z njeno težo in naravo, in utemeljiti okoliščine, zakaj je taka škoda v njegovem primeru (to je individualno) težko popravljiva ali celo nepopravljiva.
9. Pri presoji težko popravljive škode je sodišče upoštevalo posebno naravo konkretnega upravnega spora. Gre namreč za spor iz šestega odstavka 33. člena Zakona o lokalni samoupravi (ZLS). Po tej določbi župan zadrži izvajanje odločitve občinskega sveta, če meni, da je nezakonita, ali je v nasprotju s statutom ali drugim splošnim aktom občine, in predlaga občinskemu svetu, da o njej ponovno odloči na prvi naslednji seji, pri čemer mora navesti razloge za zadržanje. Ob zadržanju izvajanja odločitve občinskega sveta župan opozori pristojno ministrstvo na nezakonitost take odločitve. Če občinski svet ponovno sprejme enako odločitev, lahko župan začne postopek pri upravnem sodišču.
10. Iz navedene zakonske določbe izhaja, da na tej podlagi župan tožbo v upravnem sporu vlaga zaradi varstva javnega interesa zakonitosti odločitev občinskega sveta. Posledično je škoda, ki jo kot tožnik uveljavlja kot razlog za izdajo začasne odredbe, lahko utemeljena prav v varstvu te zakonitosti. Gre za javni interes, ki ga v tem upravnem sporu zasledujeta obe stranki.
11. V obravnavanem predlogu tožnik uveljavlja, da bodo zaradi zatrjevane nezakonite sestave sveta zavoda posledično nezakonite tudi njegove odločitve.

Kot škodo vidi posledično pravno negotovost ter s tem povezano finančno in organizacijsko škodo.

12. Sodišče pritrjuje tožencu, da zgolj zaradi morebitne nezakonite sestave sveta, vse njegove odločitve ne bodo same po sebi neveljavne oziroma nične, saj je izdane pravne akte mogoče odpraviti oziroma razveljaviti zgolj z za to predvidenimi pravnimi sredstvi.
13. Po presoji sodišča je za odločitev o predlagani začasni odredbi bistveno, da je svet temeljni organ zavoda, saj je po prvem odstavku 13. člena Odloka v zvezi s prvim odstavkom 29. člena Zakona o zavodih (ZZ) svet tisti organ, ki upravlja zavod. Med njegovimi pristojnostmi sicer ni imenovanja in razrešitve direktorja zavoda, kot to zmotno navaja tožnik. V skladu s prvim odstavkom 32. člena ZZ namreč direktorja zavoda razrešuje in imenuje ustanovitelj, to pa je v tem primeru občina oziroma je po prvem odstavku 20. člena Odloka razrešitev in imenovanje direktorja v pristojnosti občinskega sveta, torej toženca. Svet zavoda je v zvezi s tem na podlagi prvega odstavka 20. člena Odloka pristojen zgolj za podajo mnenja. Ima pa svet, ki torej upravlja zavod, druge pomembne pristojnosti, med njimi sprejem statuta in splošnih aktov, sprejem letnega programa dela in spremljanje njegovega izvrševanja, sprejem finančnega načrta, realizacija finančnega načrta in letno poročilo zavoda, sprejem cenika storitev in odločanje o najemanju kreditov. Ima pa tudi pomembne kadrovske pristojnosti, saj odloča o pritožbah delavcev v zvezi s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi iz delovnega razmerja, razpisuje volitve delavcev v svet zavoda, sprejema program razreševanja presežnih delavcev ter sprejme akt o sistemizaciji.
14. Poleg tega je bistveno, da imajo z izpodbijanim sklepom¹ imenovani člani v svetu zavoda večino. Svet namreč po prvem odstavku 13. člena Odloka sestavlja pet članov, od katerih so trije imenovani z izpodbijanim sklepom. Glede na to, da ne ZZ ne Odlok niti Statut zavoda o kvorumu ne določajo ničesar, sveta zavoda odloča z večino glasov. Z izpodbijanim sklepom imenovani člani so torej za delo sveta odločilni.
15. Imenovanje sveta, katerega pravni položaj je že ob imenovanju negotov, tako vzpostavlja dvom v zakonitost njegovih ravnanj v okviru izvrševanja njegovih pristojnosti upravljanja zavoda in posledično pravno negotovost praktično na vseh področjih njegovega delovanja. To pa po presoji sodišča zadostuje za sklep, da gre za škodo, ki jo bo v primeru morebitne kasnejše odločitve sodišča o tožbi, s katero bi tožnik uspel, le težko odpraviti.²
16. Po presoji sodišča je tožnik tako izkazal obstoj težko popravljive škode. Pri

¹ Tega tožnik izpodbija v celoti.

² Prim. sklep Ustavnega sodišča Republike Slovenije U-I-172/94 in sklep Vrhovnega sodišča I Up 147/2020.

presoji javne koristi je sodišče upoštevalo, da v tem upravnem sporu obe stranki zasledujeta varstvo javne koristi. Pri tej presoji je zato predvsem izhajalo iz vprašanja sorazmernosti posega v delovanje zavoda, ki ga pomeni izdaja začasne odredbe. Iz toženčevega odgovora ne izhaja, da bi bilo zaradi zadržanja učinkov imenovanja članov sveta zavoda njegovo delo oteženo ali celo onemogočeno. Tožnikove trditve, da bo do pravnomočne odločitve o tožbi z delom lahko nadaljeval svet zavoda v dosedanji sestavi, toženec namreč ne prereka. Da to ne bi bilo mogoče, ne izhaja niti iz ne ZZ niti iz Odloka ali Statuta zavoda.

17. Na odločitev sodišča, da do pravnomočne odločitve v tem upravnem sporu zadrži učinkovanje izpodbijanega sklepa, ne vpliva toženčev očitok, da je izdaja začasne odredbe nesorazmeren poseg v njegovo avtonomijo. Dopustnost izdaje začasne odredbe je posledica dopustnosti upravnega spora zoper sklep občinskega sveta, ki ima izrecno podlago v šestem odstavku 33. člena ZLS. Ker sodišče na tej podlagi izpodbijani sklep lahko odpravi, ima tudi pooblastilo, da do dokončne odločitve v upravnem sporu zadrži njegov učinek.
18. Izdaje začasne odredbe pa ne ovira niti pravno varovani interes nasprotne stranke, saj v tem upravnem sporu stranka z interesom, v korist katere bi izdana začasna odredba lahko posegla, ne sodeluje.
19. Glede na navedeno je sodišče predlogu ugodilo in do pravnomočne odločitve v tem upravnem sporu zadržalo učinkovanje izpodbijanega sklepa in prepovedalo izvedbo konstitutivne seje novega sveta zavoda. Odlok v drugi povedi drugega odstavka 13. člena določa, da svetu javnega zavoda mandat prične teči z dnem konstituiranja, pri čemer v skladu z drugo povedjo tretjega odstavka 13. člena Odloka prvo sejo skliče direktor v roku trideset dni po izvolitvi oziroma imenovanju vseh članov sveta zavoda. Na podlagi navedenih določb Odloka direktor že zato, ker izpodbijani sklep na podlagi izdane začasne odredbe ne učinkuje in niso imenovani vsi člani sveta, ne sme sklicati konstitutivne seje sveta. Ker se svet zavoda tako do pravnomočne odločitve v tem upravnem sporu ne bo smel konstituirati, že to ovira začetek njegovega delovanja, zaradi česar je nadaljnja predlagana prepoved nepotrebna.
20. ZUS-1 stroškov postopka za odločanje o zahtevi za izdajo začasne odredbe ne ureja posebej, zato je sodišče odločanje o stroških postopka, ki jih je priglasil tožnik, pridržalo za končno sodno odločbo.

PRAVNI POUK:

Zoper ta sklep je dovoljena pritožba v 3 dneh od vročitve pisnega odpravka sklepa. Pritožba se vloži priporočeno po pošti ali neposredno pri tem sodišču v zadostnem številu izvodov za sodišče in stranke.

Pritožba mora obsegati navedbo sklepa zoper katerega se vlaga, izjavo, da se sklep

izpodbija v celoti ali v določenem delu, pritožbene razloge in podpis pritožnika (335. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Če je pritožba nerazumljiva ali ne vsebuje vsega, kar je treba, da bi se lahko obravnavala, jo sodišče zavrže, ne da bi pozivalo vložnika, naj jo popravi ali dopolni (336. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Pritožbo se lahko vloži le po osebi, ki je opravila pravniški državni izpit (drugi odstavek 22. člena ZUS-1), sicer sodišče pritožbo kot nedovoljeno zavrže (smiselno drugi odstavek 89. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Ljubljana, 10. marec 2026

Višja sodnica:
Irena Grm